

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu z predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča, JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Štefana Michálika v trestnej veci proti obvinenému **Š. K. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 5/03, prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2008 Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Š. K. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2007, sp. zn. 1 To 13/2006 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Š. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 9. júna 2005, sp. zn. 4 T 5/03 bol obvinený Š. K. (spolu s K. M., rod Č.) uznaný za vinného z trestného činu skrátenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1 Tr. zák. a z rovnako pomenovaného trestného činu podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v časovom období od 1. apríla 1999 do 4. novembra 1999 v prevádzke B.-H., číslo X. obžalovaný Š. K., ako podnikateľ podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom Š. K. – O. s palivom, spoločne s obžalovanou K. M. po vzájomnej dohode predávali jednotlivým odberateľom rôzne druhy tovaru, pričom nevystavovali daňové doklady o prijatí peňažných súm, príjmové pokladničné doklady a ani doklady z elektronickej registračnej pokladne o prijatí peňažných súm, pri prijímaní peňazí v hotovosti a v týchto prípadoch neboli tržby zavedené do účtovnej evidencie, neboli priznané v daňových priznaniach za rok 1999 a boli vedené len v štyroch zošitoch, kde ich zapisovala obžalovaná M., čím spoločným konaním

skrátili daň z pridanej hodnoty vo výške 3 058 402 Sk a daň z príjmov fyzických osôb vo výške 6 214 061 Sk a spôsobili tak štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení D. Ú. v B. škodu vo výške 9 272 463.

Za to bol odsúdený podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na podklade včas podaných odvolaní obvinenými Š. K. a K. M., rod. Č., rozsudkom z 10. októbra 2007, sp. zn. 1 To 13/2006, zrušil podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 citovaný rozsudok súdu prvého stupňa a v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sám vo veci rozhodol tak, že uznal obvineného Š. K. za vinného činu skrátenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a obvinenú K. M., rod. Č. z trestného činu skrátenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 88 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, na rovnakom skutkovom základe ako súd prvého stupňa.

Za to odsúdil obvineného Š. K. podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Obvinenej K. M., rod. Č. bol podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Proti citovanému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho podal obvinený Š. K. dovolanie prostredníctvom obhajcu (zákonná podmienka uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.) Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., t.j.,

že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a tiež na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ poukázal na to, že súdy oboch stupňov porušili zásadu spravodlivého hodnotenia dôkazov, uvedenú v § 2 ods. 12 Tr. por., keď sa nevysporiadali s dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech a keď jednostranne prihliadli len na dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Za podklad pre rozhodnutie o vine vzali zmätočné vyjadrenie spoluobvinenej K. M. pri miestnom zisťovaní vykonanom daňovým úradom ako aj pri podaní vysvetlenia, kedy nemala možnosť náležitým spôsobom vysvetliť funkciu zaistených zošitov, v ktorých sa viedla pomocná účtovná evidencia. Rozsah skrátenia dane bol nesprávne zistený len na základe spomenutých zošitov, bez pribratia znalca z odboru ekonomiky, ako to navrhoval v pôvodnom konaní. Pokiaľ súdy nižších stupňov nevykonali takýto dôkaz, bolo porušené jeho právo na obhajobu ako aj zásada náležitého zistenia skutkového stavu. Súd sa tiež dostatočne nevysporiadal s výpoveďou svedkyne K. Ď., že v zošitoch boli uvádzané aj faktúry, ktoré s zhodli s účtovníctvom ako aj s výpoveďou svedka J. T., že každý predaj prešiel elektronickou registračnou pokladňou. V konaní pred súdmi boli produkované len dôkazy, ktoré smerovali k tomu, že nevedol riadne účtovnú evidenciu, na základe ktorej potom podal nesprávne daňové priznanie. Toto konanie bolo súdmi vyhodnotené ako úmyselné bez toho, aby bola vykonaná fyzická inventúra skutočného tovaru, ktorý sa nachádzal vo firme. Pritom pri daňových kontrolách nebol nájdený tovar, ktorý by bol čiernym tovarom alebo by nebol zachytený v účtovníctve. Tiež v spise nie je uvedený žiadny odberateľ, ktorý by potvrdil, že takýto tovar (označený bodkou) od neho odobral. Už spomenuté vysvetlenie poskytnuté spoluobvinenou M., 5. novembra 1999, ktoré nemalo povahu neodkladného alebo neopakovateľného úkonu nemohlo byť vo forme záznamu zaradené do trestného spisu, pričom súdy podľa ustálenej súdnej praxe nemali na taký dôkaz prihliadať.

Z uvedených dôvodov obvinený Š. K. navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, a aby prikázal vec znovu prerokovať a rozhodnúť.

Krajský prokurátor v Žiline vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že obvineným Š. K. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. nie sú splnené. Odmietnutie vykonania navrhnutého dôkazu môže znamenať neúplné zistenie skutkového stavu a nie porušenie práva na obhajobu. Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. podané dovolanie neobsahuje žiadne právne námietky ale smerujú výhradne voči skutkovým záverom súdov nižších stupňov, akcentujúc neúplnosť vykonaného dokazovania a nesprávne hodnotenie dôkazov.

Z uvedených dôvodov krajský prokurátor navrhol dovolanie obvineného Š. K. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.) ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.)

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určený k náprave výslovne uvedených procesných hmotnoprávných chýb, ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. i/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou k preskúmaniu všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Dovolanie obvineného Š. K. však existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o žiadne právne námietky ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania a tiež nesprávneho hodnotenia dôkazov. Ide tak o námietky, ktoré sú mimo dovolateľom deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu (námietky obvineného Š. K. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu) a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať

Rovnako tomu tak je aj pokiaľ ide o ďalší dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý je daný v prípadoch porušenia práva na obhajobu, ovšem zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní úkonov trestného konania tvoriacich podklad pre meritórne rozhodnutie bez prítomnosti ustanoveného alebo zvoleného obhajcu obvineného, hoci sa takých úkonov mienil zúčastniť a pod. Bez ďalšieho však pod uvedený dovolací dôvod, ale nemožno

podradiť nevykonanie dôkazov súdom v rozsahu navrhovanom procesnou stranou ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade.

Napokon nebolo možné prihliadať ani na námietku obvineného, že súčasťou spisu nemal byť záznam o podaní vysvetlenia obvinenou K. M. 5. novembra 1999, ktorý prečítal prvostupňový Krajský súd v Žiline na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz podľa § 213 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 (č.l. 700), pretože dovolací súd je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, pričom dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, obvinený Š. K. výslovne neuplatnil. Navyše vykonanie tohto dôkazu súdom prvého stupňa (ktoré nemožno stotožňovať s námietkou zaradenia takého dôkazného prostriedku do trestného spisu) obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, a preto podľa § 371 ods. 3 Tr. por., by ani tento dovolací dôvod použiť nemohol.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie obvineným Š. K. odmietol na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. apríla 2008

**JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Peter Krajčovič

Za správnosť vyhotovenia: